उच्चण्डवादनादण्डोद्घृष्टघण्डौघटाङ्कृतैः ।
चण्डैर्डमरुनिर्घोषैर्घर्घरं श्रुतवान् ध्वनिं ॥९९॥
उद्घाटिततमोरिः स ततः पितृवनावनौ ।
ददर्श योगिनीस्तेजःपरिवेषान्तरस्थितः ॥१००॥
तासां संभ्रममाकर्ण्य कङ्कालं चापवाहितं ।
ईशानस्तां श्मशानोर्वीं धृतासिश्चकितो ययौ ॥१०१॥
अथापश्यत् तरुच्छन्नः शायितं मण्डलान्तरे ।
सन्धीयमानसर्वाङ्गं कङ्कालं योगिनीगणैः ॥१०२॥
उल्लासद्वरसंभोगवाञ्छामय्यपदेवताः ।
वीरालाभात् समन्विष्य कङ्कालं तमपाहरन् ॥१०३॥
एकमेकं स्वमङ्गं च विनिधाय क्षणादथ ।
कुतोऽप्यानीय पुंलक्ष्मपूर्णाङ्गं तं प्रचक्रिरे ॥१०४॥
अथ पुर्यष्टकभ्राम्यदनाक्रान्तान्यविग्रहं ।
योगेनाकृष्य योगिन्यस्तत्र सन्धिमतेर्न्यधुः ॥१०५॥
ततः सुप्तोत्थित इव प्रभुर्दिव्यविलेपनः ।
समभुज्यत ताभिः स यथेच्छं चक्रनायकः ॥१०६॥
ईशानस्तस्य देवीनां वितीर्णाङ्गकृतिं पुनः ।
क्षपायां क्षीयमाणायां चकितः पर्यशङ्कत ॥१०७॥
नदंस्तद्रक्षया धीरः स च तत् स्थानमाययौ ।